

Andrzej Kokowski

Gródek Nadbużny, gm. Hrubieszów,
woj. zamojskie. Stanowisko 1d

Informator Archeologiczny : badania 17, 120-121

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DOMANIEWICE
woj. skierniewickie
Stanowisko 1

Wojewódzki Konserwator Zabytków
w Skierniewicach

Badania prowadzili mgr Zbigniew Lechowicz oraz Mirosław Jerzmowski. Sprawozdanie opracował mgr Andrzej Kosiorok. Finansował WKZ w Skierniewicach. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury praeworskiej z okresu wpływów rzymskich.

Obiekt został zlokalizowany w czasie badań AZP i wytypowany do badań ratowniczych. Znajduje się na niewielkim wyniesieniu, na lewym brzegu rzeki Kalinówki, na północy od wsi Domaniewice.

Założono wykop o wymiarach 8 x 2 m. Po zdjęciu cienkiej warstwy próchnicy ukazał się bruk kamienny składający się z jednej warstwy kamieni. Pod nim zlokalizowano warstwę kulturową z ceramiką /ok. 15-30 cm/. Poniżej wystąpił całoc. Na ślady pochówków nie natrafiono, a brak jest tylko ich fragmentaryczną oszczędą.

Tylko w naczyniu wazowatym znaleziono resztki stołu. Materiał ruchomy to fragmenty czaruki lub czarupaka, naczynia wazowatego, 2 dzbanków i naczynie garnkowe. Wszystkie naczynia były ręcznie lepione, wyglądane lub chrópowane.

Materiały znajdują się w BBOZ w Skierniewicach.

GRISZCZEWÓ, gm. Puock
woj. gdańskie
Stanowisko 13

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadziła mgr Dorota Budnicka. Finansował WKZ w Gdańsku. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury wisibarskiej.

Prace wykopaliskowe miały charakter ratowniczy. Pierwsza interwencja konserwatorska miała miejsce w kwietniu, kiedy podczas wybierania żwiru uległ zniszczeniu przypadkowo odkryty grób szkieletowy /nr 1/.

Cmentarzysko piaszki kultury wisibarskiej położone jest na południowym stoku Kępy Swarzewskiej, opadającej w kierunku doliny rzeki Płudnicy.

Badaniami objęty został teren przylegający bezpośrednio od wschodu do obrywu żwirowni. Odkryto 2 groby szkieletowe /nr 2 i 3/ - w tym jeden ze stelą kamienną.

Wstępnie w oparciu o znalezione w grobach 1 i 2 elementy wyposażenia, 3 naczynia gliniane, przesłik i paciorki szklane i bursztynowe - można datować cmentarzysko na fazy B₂ - G₁ okresu wpływów rzymskich.

Badania będą kontynuowane.

GRÓDEK NADEBŹNY, gm. Hrubieszów
woj. zamojskie
Stanowisko 1d

Uniwersytet im. Marii Curie-Skłodowskiej
Katedra Archeologii Polski
w Lublinie

Badania prowadził dr Andrzej Kokowski. Finansowało Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków w Zamościu. Drugi sezon badań. Osada kultury czerniachowskiej z fazy G2 okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowane prace na powierzchni 25 m² przy bardzo dużym obiekcie mieszkalnym o wymiarach 10 x 6 m /nr/, zagłębionym na 40 cm w ziemię. W jego obrębie odkryto w oszczędzi południowo-zachodniej rumowisko pieca /nr/ i w środkowej partii zachodniej oszczędzi piwniczkę o wymiarach 3 x 2 m. W wypełniku ścian dużej ilości ceramiki lepionej w ręku i toczonej na kole, kocioł zwierzących

znaleziono: fragmenty ościareków Skeakloh, żywą kościusną, duży nóż stalowy, zapiskę stalową drugiej serii VI grupy Almgrena i przęśliki gliniane.

Materiał znajduje się w Katedrze Archeologii UMCS.

Badania będą kontynuowane.

GRZYBNICA, gm. Manowo
woj. kossalińskie

wojewódzki Konserwator Zabytków
w Koszalinie

Badania prowadził mgr Szymon Woźniakiewicz. Finansował MKZ w Koszalinie. Dziesiąty sezon badań. Omentaryzacja kultury wielbarskiej ze starszego okresu rzymskiego. Rezerwat zabytków archeologicznych "Kępa Kamienne"

Odkryto dalszych 10 grobów, w tym 4 szkieletowe i 6 ościopalnych - jemowych. Wśród grobów ościopalnych uwagę zwraca grób nr 65 otoczony rowkiem popioła o średnicy ok. 10 m. Jest to trzeci grób tego typu na omentaryzacji /groby nr 23 i 45/. Ostere groby posiadały nagrobne konstrukcje kamienną kolistego kształtu. Groby szkieletowe nr 56-58 miały nagrobne bruki otoczone nieco oddaloną wieńcem kamieni o średnicy od 8 do 14 m. Grób ościopalny nr 59 był otoczony wieńcem kamieni o średnicy 7 m. Odkryte groby pochodzą z faz B2 i B2/04.

Na szczególną uwagę zasługuje grób nr 58, który był wyposażony w kolce 47 paciorków szkieletowych i 8 bursztynowych spiętych klamerką odmiany C z zachowanym fragmentem wężnianego sznurka /szczególnie efektowne są paciorki mosaikowe - m.in. zdobione szachownicą/ i trzy zapinki. Jedną z nich jest miejscowa /A.V.148/, zaś dwie pozostałe są importowane. Są to fibule silnie profilewane, dwuczęściowe, z facetowaną główką i trapezową nóżką zdobioną prąkrawczymi ostrolukami. Te panednie zapinki na północ od środkowego Dunaju - jak dotąd - znane są tylko ze Słowacji /1 egz./, Dolnej Austrii /1 egz./, Moraw /3 egz./ i Czech /1 egz./.

Zbadane konstrukcje nagrobne zostały zrekonstruowane i powiększono rezerwat zabytków.

Badania będą kontynuowane.

HLAWOZA, gm. Senek
woj. kroszonińskie
Stanowisko 1

patrz okres halstański

HEMBIESZÓW-PODGÓRZE
woj. zamojskie
Stanowisko 1A

patrz neolit

INOWROCLAW
woj. bydgoskie
Stanowisko 95

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
Instytut Prahistorii
Zespół Badań Kujaw
w Poznaniu

Badanie prowadził zespół pod kierownictwem doc.dr habilit. Aleksandry Cofta-Broniewskiej. Finansował Uniwersytet Jagielloński w ramach programu R III 6. Siódmy sezon badań. Osada kultury łutyckiej, osada kultury przeworskiej.

Zamierzaniem badań było ujawnienie kontekstu dla kilku zarysowujących się regularnych układów przestrzennych złożonych z obiektów mieszkalnych i gospodarczych.

Powierzchnia wykopów, użytkowanych z kierunku wschód i południe od przestrzeni badanej uprzednio wyniosła 1805 m². Zarejestrowano ponad 500 obiektów, w tym: